

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/46/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612201422
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5612201422.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti žalovanému E. B., I.. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. Y. W.Á., t. č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom Mestom Liptovský Mikuláš, o zaplatenie 781,96 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 473,58 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,76 % ročne zo sumy 7,16 eura od 30. 6. 2009 do zaplatenia a zo sumy 466,42 eura od 15. 7. 2009 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a.

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 9,77 eura, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 10. 2. 2012, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 781,96 eura, úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 781,96 eura od 30. 6. 2009 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 10. 10. 2008 uzavrel so žalovaným úverovú zmluvu číslo 3810070127, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 497,91 eura, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť v 60-tich mesačných splátkach vo výške 14,90 eura. Nakoľko žalovaný úver nesplácal, dňa 29. 6. 2009 mu zaslal výzvu k splateniu dlhu. Po zosplatení zaplatil žalovaný len 74,50 eura.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 4. 2. 2013, žalobca uviedol, že úrok bol so žalovaným dohodnutý v úverových zmluvných podmienkach, v hlave 5) § 1. Doposiaľ žalovaný zaplatil 122,01 eura. Žalovaná suma pozostáva z čiastočne neuhradenej 8. mesačnej splátky vo výške 7,16 eura a z neuhradenej 9. - 60. mesačnej splátky po zosplatení vo výške 774,80 eura. Totožné skutkové tvrdenia žalobca uviedol aj v doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 9. 3. 2015.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a opatrovníka žalovaného, ktorý bol žalovanému ustanovený z dôvodu jeho neznámeho pobytu uznesením zo dňa 4. 8. 2014, č. k. 10C/46/2012-66, ktorým bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Žalobca aj opatrovník žalovaného svoju neúčast' na súdnom pojednávaní ospravedlnili a súhlasili s vykonaním súdneho pojednávania v ich neprítomnosti. Súd preto vo veci konal a rozhodol v ich neprítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi, a to úverovou zmluvou číslo 3810070127, vrátane úverových zmluvných podmienok, splátkovým kalendárom zmluvy, výzvou na splatenie úveru, vrátane podacieho hárku, zistiť nasledovný skutkový stav:

Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 16. 10. 2008 úverovú zmluvu číslo 3810070127, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 15.000 Sk, t. j. 497,91 eura, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 60-tich mesačných splátkach vo výške 449,-Sk, t. j. 14,90 eura, s ročnou úrokovou sadzbou 25,61 %, ročnou percentuálnou mierou nákladov 29,3 % a priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov 61,36 %. Podľa splátkového kalendára zmluvy uhradil žalovaný na úver celkovo 125,85 eura, z ktorých na jednotlivé splátky úveru bolo započítané 112,05 eura, na zmluvnú pokutu 3,84 eura a na upomienky 3 x po 3,32 eura. Výška zosplatennej istiny predstavovala 466,42 eura. Výzvou zo dňa 29. 6. 2009, odovzdanou na poštovú prepravu dňa 7. 7. 2009, bol žalovaný vyzvaný na úhradu celého úveru v lehote 15 dní odo dňa spísania výzvy. K splatnosti dlhu došlo dňa 14. 7. 2009, v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobcom dňa 29. 6. 2009. Žalobca vyzval žalovaného na splatenie úveru jednorázovo, v lehote 15 dní od písomného vyhotovenia výzvy.

Podľa hlavy 6) § 3 písm. a/ úverových zmluvných podmienok je klient povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Podľa hlavy 6) § 6 úverových zmluvných podmienok, v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písmenom a), b), c) § 3 tejto hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o SÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba S. H. Z. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 15.000 Sk, t. j. 497,91 eura, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 60-tich mesačných splátkach po 14,90 eura, vrátane úroku vo výške 25,61 % ročne. Keďže povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 473,58 eura, pozostávajúcich zo zosplatennej istiny vo výške 466,42 eura, ktorej výšku mal súd preukázanú zo splátkového kalendára zmluvy a zostatku nezaplatenej splátky č. 8, splatnej dňa 24. 6. 2009 vo výške 7,16 eura. V zostávajúcej časti uplatnenej sumy súd podanú žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca si uplatnil právo na zaplatenie splátok, splatných v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. splátok č. 9. - 60., v celkovej výške 774,80 eura, t. j. vrátane úroku z jednotlivých splátok. Je však potrebné uviesť, že veriteľovi neprislúcha právo na zaplatenie úrokov po splatnosti úveru. Zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie úrokov po splatnosti úveru.

Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške, ktoré si uplatnil v žalobe, t. j. 0,024 % denne, čo predstavuje 8,76 % ročne, ktorých výška nebola v rozpore s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, avšak od 30. 6. 2009 len zo sumy 7,16 eura, t. j. z nezaplatenej splátky č. 8, ktorá bola splatná dňa 24. 6. 2009 a zo sumy zosplatennej istiny, t. j. zo sumy 466,42 eura, až od 15. 7. 2009 do zaplatenia, nakoľko, podľa výzvy na predčasné splatenie dlhu, bol žalovaný vyzvaný na splatenie dlhu v lehote 15 dní od spísania listu, t. j. do 14. 7. 2009 a teda do omeškania sa dostal až dňom 15. 7. 2009. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd v konaní čiastočne úspešnému žalobcovi priznal pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 473,58 eura, čo percentuálne činí 60,5 %, jeho neúspech 308,38 eura, čo percentuálne činí 39,5 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 21 % (60,5 % - 39,5 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 21 %, čo pri sume zaplateného poplatku 46,50 eura činí 9,77 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o p o d a ť odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.